

“ Адамовъ, и за тойзи дѣхъ, кой-то въ нежъ живѣе.,,
“ Тыя слова на най голѣмый-тѣ поетъ Английскы
“ дѣбоко ся заронихъ въ душыж-тѣ ми, и испо-
“ вѣдамъ, че съ той-зи начинъ много пѣти съмъ
“ намѣрилъ голѣмо утѣшеніе, кога мя налѣгне
“ страшно чловѣкомразіе.

Всичкы-ти голѣми хора, кои-то сѣ были на-
свѣтъ-тѣ, и оны, кои-то и сега живѣютъ доста
сѣ зада съборятъ всѣкѣ лѣжевижъ мысль за есте-
ство-то на чловѣка. А колко такви мѣжи сѣ сѣ
поіавили въ дѣбокѣ-тѣ старинѣ, въ римскы-ты
врѣмена, въ варварскы-ты срѣдни вѣкове и во
врѣмена-та на ново-то просвѣštenіе. Тамъ ви-
димъ мѣченици за истинѣ-тѣ, тука утѣшители на
наскрѣбены-ты, свѣты отци на црѣквѣ-тѣ, дивны за
дѣбокѣ-тѣ имъ философиѣ и за пламенно-то ми-
лосрѣдіе, на всѣдѣ силни воиници, бранители на
правдинѣ-тѣ, ревнителы на просвѣštenіе-то,
мѣдри поети, учени списатели, искусни хѣдожници!

Нити дѣбоко-то врѣмя, нити висока-та честь
на тые мѣжи не могатъ ны накара да мыслимъ
че тѣхна-та природа е различна отъ нашѣ-тѣ.
Не сѣ были тѣ повече полубогове отъ насъ, и
тѣ сѣ были родени отъ женѣ, и тѣ сѣ теглили
и сѣ плакали като насъ, и тѣ сѣ были дѣжни,
като насъ, да ся борятъ съ лоши наклонности,